

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาวิจัยเรื่อง“การอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำ ในอำเภอแกลง จังหวัดระยอง” นำเสนอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตาราง ประกอบความเรียงตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำ ในอำเภอแกลง จังหวัดระยอง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรในประเด็น เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ การป้องกันรักษา และ การปลูกป่าชายเลนของเกษตรกร

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน

ตอนที่ 4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม

ตอนที่ 5 ปัญหาอุปสรรค ความต้องการ และข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์ป่าชายเลน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม

1. ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล

1.1 อายุ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.0 อายุระหว่าง 51-60ปี ร้อยละ 25.0 อายุน้อยกว่า 31 ปี มีร้อยละ 6.0 และอายุ 61 ปีขึ้นไป ร้อยละ 3.4 โดยมีอายุเฉลี่ย 44.23 ปี มีอายุสูงสุด 70ปี และอายุต่ำสุด 21ปี (ตารางที่ 3)

1.2 สถานภาพการสมรส

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 84.5 แต่งงานแล้ว และร้อยละ 7.8 เป็นโสดและอยู่ร้าง (ตารางที่ 3)

1.3 ระดับการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.6 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 รองลงมาร้อยละ 29.5 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 13.8 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 12.1 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 11.2 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และจบการศึกษาระดับอื่น ๆ เช่น ปวช. ปวส. ร้อยละ 3.4 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน (คน) N=116	ร้อยละ
อายุ		
น้อยกว่า 31 ปี	7	6.0
31 - 40 ปี	36	31.0
41 - 50 ปี	40	34.5
51 - 60 ปี	29	25.0
61 ปีขึ้นไป	4	3.4
อายุต่ำสุด 21 ปี อายุสูงสุด 70 ปี อายุเฉลี่ย 44.23 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.27		
สถานภาพสมรส		
โสด	9	7.8
แต่งงาน	98	84.5
หย่าร้าง	9	7.8
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	-	-
ประถมศึกษา (ป.4)	39	33.6
ประถมศึกษา (ป.6)	30	25.9
มัธยมศึกษาตอนต้น	13	11.2
มัธยมศึกษาตอนปลาย	16	13.8
ระดับปริญญาตรี	14	12.1
อื่น ๆ	4	3.4

2. ระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้ง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.1 ได้ทำการเลี้ยงกุ้งในระยะเวลา 4 - 6 ปี รองลงมาร้อยละ 28.4 ได้ทำการเลี้ยงกุ้งในระยะเวลา 1 - 3 ปี ร้อยละ 14.7 ได้ทำการเลี้ยงกุ้งในระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป และร้อยละ 13.8 ได้ทำการเลี้ยงกุ้งในระยะเวลา 7 - 9 ปี โดยระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งเฉลี่ย 5.78 ปี มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.72 (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งของกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ระยะเวลาที่เลี้ยงกุ้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 3 ปี	33	28.4
4 - 6 ปี	50	43.1
7 - 9 ปี	16	13.8
10 ปีขึ้นไป	17	14.7
รวม	116	100.0

ระยะเวลาเลี้ยงต่ำสุด 2 ปี

ระยะเวลาที่เลี้ยงกุ้งเฉลี่ย 5.78 ปี

ระยะเวลาเลี้ยงสูงสุด 20 ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.72

3. พื้นที่ที่ใช้ในการทำนากุ้ง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ในการทำนากุ้งจำนวน 6 - 10 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 31.9 รองลงมาร้อยละ 27.6 ใช้พื้นที่ 16 ไร่ขึ้นไป ร้อยละ 21.6 ใช้พื้นที่ในการทำนากุ้งจำนวน 1 - 5 ไร่ ร้อยละ 19.0 ใช้พื้นที่ในการทำนากุ้งจำนวน 11 - 15 ไร่ โดยใช้พื้นที่ในการทำนากุ้งเฉลี่ย 15.138 ไร่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 16.609 (ตารางที่ 5)

5. สมาชิกในครอบครัว

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 3 - 4 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมาร้อยละ 34.5 มีสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 5 - 6 คน ร้อยละ 9.5 มีสมาชิกในครอบครัว 7 คนขึ้นไป และร้อยละ 3.4 มีสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 1 - 2 คน โดยมีสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4.52 คน มีสมาชิกในครอบครัว สูงสุด 9 คน และต่ำสุด 1 คน (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 จำนวนสมาชิกในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จำนวนสมาชิก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 2 คน	4	3.4
3 - 4 คน	61	52.6
5 - 6 คน	40	34.5
6 คนขึ้นไป	11	9.5
รวม	116	100.0

สมาชิกในครอบครัวต่ำสุด 1 คน สมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4.5 คน
สมาชิกในครอบครัวสูงสุด 9 คน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.41

6. สมาชิกที่ช่วยทำงานในครอบครัว

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีสมาชิกที่ช่วยทำงานในครอบครัว 2 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมาร้อยละ 44.0 มีสมาชิกที่ช่วยทำงาน 3 คนขึ้นไปและร้อยละ 6.9 มีสมาชิกที่ช่วยทำงาน 1 คน โดยมีสมาชิกที่ช่วยทำงานเฉลี่ย 2.69 คน จำนวนสมาชิกที่ช่วยทำงานสูงสุด 7 คน และต่ำสุด 1 คน (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 จำนวนสมาชิกที่ช่วยทำงานในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

สมาชิกที่ช่วยทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 คน	8	6.9
2 คน	57	49.1
3 คนขึ้นไป	51	9.5
รวม	116	100.0

สมาชิกที่ช่วยทำงานต่ำสุด 1 คน สมาชิกที่ช่วยทำงานเฉลี่ย 2.69 คน
สมาชิกที่ช่วยทำงานสูงสุด 7 คน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.23

7. การเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อเลี้ยงกุ้งในปี พ.ศ.2543

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงบ่อเลี้ยงกุ้ง คิดเป็นร้อยละ 72.4 รองลงมา ร้อยละ 14.7 มีการเปลี่ยนแปลงบ่อเลี้ยงเพิ่มจำนวน 1 บ่อ ร้อยละ 9.5 มีการเปลี่ยนแปลงบ่อเลี้ยงเพิ่มจำนวน 2 บ่อ ร้อยละ 2.6 มีการเปลี่ยนแปลงบ่อเลี้ยงเพิ่มจำนวน 4 บ่อ และร้อยละ 0.9 มีการเปลี่ยนแปลงบ่อเลี้ยงเพิ่มจำนวน 3 บ่อ (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 การเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อเลี้ยงกุ้งของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การเปลี่ยนแปลงบ่อเลี้ยงกุ้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เปลี่ยนแปลง	84	72.4
1 บ่อ	17	14.7
2 บ่อ	11	9.5
3 บ่อ	1	0.9
4 บ่อ	3	2.6
รวม	116	100.0

8. รายได้จากการเลี้ยงกุ้ง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีรายได้ต่อปีอยู่ในระหว่าง 100,000 - 299,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาร้อยละ 25.9 มีรายได้น้อยกว่า 100,000 บาท ร้อยละ 19.8 มีรายได้อยู่ในระหว่าง 300,000 - 499,999 บาท ร้อยละ 18.1 มีรายได้มากกว่า 500,000 บาทขึ้นไปและร้อยละ 5.2 มีการขาดทุนโดยเกษตรกรมีรายได้เฉลี่ย 525,689.66 บาท (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 รายได้รวมของครอบครัวในปี พ.ศ.2543 ของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

รายได้ต่อปี (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ขาดทุน	6	5.2
น้อยกว่า 100,000	30	25.9
100,000 - 299,999	36	31.0
300,000 - 499,999	23	19.8
500,000 บาทขึ้นไป	21	18.1
รวม	116	100.0

รายได้รวมต่ำสุด 0 บาท   รายได้รวมเฉลี่ย 525,689.66 บาท
 รายได้รวมสูงสุด 1,000,000 บาท   ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1321671.0

9. สถานภาพตำแหน่งทางผู้นำทางสังคม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่งทางสังคม คิดเป็นร้อยละ 80.2 รองลงมาดำรงตำแหน่งทั่วไปทางสังคม ร้อยละ 4.3 ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ใหญ่บ้านและกรรมการกลุ่มเกษตรกร และร้อยละ 0.9 ดำรงตำแหน่งเป็นกำนัน กรรมการสภาตำบล และเกษตรกรตัวอย่าง ตามลำดับ (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 สถานภาพตำแหน่งทางผู้นำทางสังคมของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

สถานภาพตำแหน่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กำนัน/สารวัตรกำนัน	1	0.9
ผู้ใหญ่บ้าน/ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	5	4.3
กรรมการสภาตำบล	1	0.9
กรรมการกลุ่มเกษตรกร	5	4.3
เกษตรกรตัวอย่าง	1	0.9
ไม่มีตำแหน่งผู้นำทางสังคม	93	80.2
อื่น ๆ	10	8.6
รวม	116	100.0

10. ลักษณะการถือครองที่ดิน

10.1 จำนวนที่ดินเป็นของตนเอง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งส่วนใหญ่มีที่ดินเป็นของตนเองอยู่ระหว่าง 1-10 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมาร้อยละ 13.8 มีที่ดินเป็นของตนเองอยู่ระหว่าง 11-20 ไร่ ร้อยละ 6.0 มีที่ดินเป็นของตนเองจำนวน 31 ไร่ขึ้นไป และมีที่ดินเป็นของตนเองอยู่ระหว่าง 21-30 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.7 โดยมีที่ดินเป็นของตนเองเฉลี่ย 17.90 ไร่ ที่ดินเป็นของตนเองสูงสุด 300 ไร่ ต่ำสุด 1 ไร่ (ตารางที่ 12)

10.2 จำนวนที่ดินเช่าผู้อื่นทำ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งส่วนใหญ่เช่าที่ดินผู้อื่นทำอยู่ระหว่าง 1-10 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมาร้อยละ 17.2เช่าที่อื่นผู้อื่นทำอยู่ระหว่าง 11-20 ไร่ ร้อยละ 2.6เช่าที่ดินผู้อื่นทำมากกว่า 31 ไร่ขึ้นไป และร้อยละ 1.7เช่าที่ดินผู้อื่นทำอยู่ระหว่าง 21-30 ไร่ โดยมีที่ดินเช่าผู้อื่นทำเฉลี่ย 11.075 ไร่ จำนวนที่ดินเช่าผู้อื่นทำสูงสุด 57.0 ไร่ ต่ำสุด 1.5 ไร่ (ตารางที่ 12)

10.3 จำนวนที่ดินที่เข้าไปทำประโยชน์โดยไม่ต้องเช่า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งส่วนใหญ่ร้อยละ 2.6 เข้าไปทำประโยชน์โดยไม่ต้องเช่าพื้นที่อยู่ระหว่าง 11-20 ไร่ รองลงมาร้อยละ 1.7 เข้าไปทำประโยชน์โดยไม่ต้องเช่าพื้นที่อยู่ระหว่าง 1-10 ไร่ และ 21-30 ไร่ และร้อยละ 0.9 เข้าไปทำประโยชน์โดยไม่ต้องเช่าพื้นที่ 31 ไร่ขึ้นไป โดยมีพื้นที่เข้าไปทำประโยชน์โดยไม่ต้องเช่าเฉลี่ย 2.63 ไร่ (ตารางที่ 12)

10.4 พื้นที่ถือครองทั้งหมด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งส่วนใหญ่มีพื้นที่ถือครองระหว่าง 1-10 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมาร้อยละ 34.0 มีพื้นที่ถือครองอยู่ระหว่าง 11-20 ไร่ ร้อยละ 8.6 มีพื้นที่ถือครอง 31 ไร่ขึ้นไป และร้อยละ 6.0 มีพื้นที่ถือครองอยู่ในระหว่าง 21-30 ไร่ โดยมีพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 17.534 ไร่ พื้นที่ถือครองสูงสุด 300 ไร่ ต่ำสุด 1.5 ไร่ (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ลักษณะการถือครองที่ดินของกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การถือครองที่ดิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ที่ดินเป็นของตนเอง		
1 - 10 ไร่	46	39.7
11- 20 ไร่	16	13.8
21 - 30 ไร่	2	1.7
31 ไร่ขึ้นไป	7	6.0
รวม	71	61.2
ที่ดินเป็นของตนเองต่ำสุด 1 ไร่		ที่ดินเป็นของตนเองเฉลี่ย 17.90 ไร่
ที่ดินเป็นของตนเองสูงสุด 300 ไร่		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 38.47
ที่ดินเช่าผู้อื่นทำ		
1 - 10 ไร่	42	36.2
11- 20 ไร่	20	17.2
21 - 30 ไร่	2	1.7
31 ไร่ขึ้นไป	3	2.6
รวม	67	47.7
ที่ดินเช่าผู้อื่นทำต่ำสุด 1.5 ไร่		ที่ดินเช่าผู้อื่นเฉลี่ย 11.075 ไร่
ที่ดินเช่าผู้อื่นทำสูงสุด 57.0 ไร่		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.370
เข้าไปทำประโยชน์โดยไม่ต้องเช่า		
1 - 10 ไร่	2	1.7
11- 20 ไร่	3	2.6
21 - 30 ไร่	2	1.7
31 ไร่ขึ้นไป	1	0.9
รวม	8	6.9
เข้าไปทำประโยชน์โดยไม่ต้องเช่าเฉลี่ย 2.63 ไร่		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.92

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การถือครองที่ดิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนพื้นที่ถือครอง		
1 - 10 ไร่	59	50.9
11- 20 ไร่	40	34.5
21 - 30 ไร่	7	6.0
31 ไร่ขึ้นไป	10	8.6
รวม	116	100.0

พื้นที่ถือครองต่ำสุด	1.5 ไร่	พื้นที่ถือครองเฉลี่ย	17.534 ไร่
พื้นที่ถือครองสูงสุด	300 ไร่	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	30.851

11. การกู้ยืมเงินเพื่อการลงทุน

11.1 การกู้ยืมเงินจาก ธ.ก.ส.

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.2 กู้เงินจาก ธ.ก.ส. และร้อยละ 38.8 ไม่ได้กู้เงินจาก ธ.ก.ส. เพื่อการลงทุน (ตารางที่ 13)

11.2 การกู้ยืมเงินจากกลุ่มสมาชิกเกษตรกร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งส่วนใหญ่ ร้อยละ 93.1 ไม่ได้กู้ยืมเงินจากกลุ่มสมาชิกเกษตรกร และร้อยละ 6.9 กู้ยืมเงินจากกลุ่มสมาชิกเกษตรกรเพื่อการลงทุน (ตารางที่ 13)

11.3 การกู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อการลงทุน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งส่วนใหญ่ ร้อยละ 82.8 ไม่ กู้เงินจากธนาคาร และร้อยละ 17.2 กู้เงินจากธนาคารเพื่อการลงทุน (ตารางที่ 13)

11.4 การกู้ยืมเงินจากนายทุนเพื่อการลงทุน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งส่วนใหญ่ ร้อยละ 94.8 ไม่ได้กู้เงินจากนายทุน และร้อยละ 5.2 กู้เงินจากนายทุนเพื่อการลงทุน (ตารางที่ 13)

11.5 การกู้ยืมเงินจากเพื่อนบ้านเพื่อการลงทุน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งส่วนใหญ่ ร้อยละ 79.3 ไม่ได้กู้เงินจากเพื่อนบ้าน และร้อยละ 20.7 กู้เงินจากเพื่อนบ้านเพื่อการลงทุน (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 การกู้ยืมเงินเพื่อการลงทุนของกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรเพื่อการลงทุน

การกู้ยืมเงิน	จำนวน (คน)N=116	ร้อยละ
ร.ก.ส.		
ไม่กู้	45	38.8
กู้	71	61.2
กลุ่มสมาชิกเกษตรกร		
ไม่กู้	108	93.1
กู้	8	6.9
ธนาคาร		
ไม่กู้	96	82.8
กู้	20	17.2
นายทุน		
ไม่กู้	110	94.8
กู้	6	5.2
เพื่อนบ้าน		
ไม่กู้	92	79.3
กู้	24	20.7

12. การเข้ารับการฝึกอบรม

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าในรอบปี พ.ศ.2543 เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 76.7 ไม่เข้ารับการอบรม รองลงมาร้อยละ 7.8 เข้าร่วมการปลูกป่าชายเลน ร้อยละ 6.9 เข้าร่วมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ร้อยละ 4.3 เข้าร่วมการอนุรักษ์และป้องกัน ร้อยละ 3.4 เข้าร่วมเรื่องสภาพแวดล้อมเพื่อการเลี้ยงกุ้งยั่งยืนและร้อยละ 0.9 เข้าร่วมการกำจัดเลนลงสู่สาธารณะ(ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 การเข้ารับการฝึกอบรมของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การเข้ารับการอบรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เข้าร่วม	89	76.7
เข้าร่วม	27	23.3
เรื่อง - การปลูกป่าชายเลน	9	7.8
- การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	8	6.9
- การอนุรักษ์และป้องกัน	5	4.3
- สภาพแวดล้อมเพื่อการเลี้ยงกุ้งยั่งยืน	4	3.4
- การกำจัดเลนลงสู่สาธารณะ	1	0.9
รวม	116	100.0

13. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่

13.1 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตร

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าในรอบปี พ.ศ.2543 เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตรน้อย คิดเป็นร้อยละ 87.9 รองลงมาร้อยละ 7.8 ติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตรปานกลาง และร้อยละ 4.3 ติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตรมากที่สุด (ตารางที่ 15)

13.2 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าในรอบปี พ.ศ.2543 เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้น้อย คิดเป็นร้อยละ 89.7 รองลงมาร้อยละ 6.0 ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ปานกลาง และร้อยละ 4.3 ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้มากที่สุด (ตารางที่ 15)

13.1 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ประมง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าในรอบปี พ.ศ.2543 เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ประมงน้อย คิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมาร้อยละ 31.0 มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ประมงมาก และร้อยละ 19.8 ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ประมงปานกลาง (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตร ป่าไม้และประมงของกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การติดต่อเจ้าหน้าที่	จำนวน (คน)N=116	ร้อยละ
เกษตร		
น้อย	102	87.9
ปานกลาง	9	7.8
มาก	5	4.3
ป่าไม้		
น้อย	104	89.7
ปานกลาง	7	6.0
มาก	5	4.3
ประมง		
น้อย	57	49.1
ปานกลาง	23	19.8
มาก	36	31.0

14. การรับข้อมูลข่าวสารทางด้านการอนุรักษ์

14.1 การได้รับฟังข่าวสารทางวิทยุ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างไม่เคยฟังข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนจากวิทยุทุกสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาร้อยละ 27.6 ได้รับฟังข่าวสารจากวิทยุสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 13.8 ได้รับฟังข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง และร้อยละ 10.3 ได้รับฟังข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทางวิทยุสัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง (ตารางที่ 16)

14.2 การได้รับฟังข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำกลุ่มตัวอย่างได้รับชมข่าวสารทางโทรทัศน์สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.4 รองลงมาร้อยละ 23.3 ได้รับชมข่าวสารทางโทรทัศน์สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ร้อยละ 12.1 ไม่ได้รับชมข่าวสารทางโทรทัศน์ในสัปดาห์และร้อยละ 11.2 ได้รับชมข่าวสารการอนุรักษ์ป่าชายเลนจากสื่อโทรทัศน์สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง (ตารางที่ 16)

14.3 การได้รับข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้รับข่าวสารด้านการอนุรักษ์จากหนังสือพิมพ์ต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 42.2 รองลงมาร้อยละ 30.2 ได้รับข่าวสาร 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 20.7 ได้รับข่าวสาร 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ และร้อยละ 6.9 ได้รับข่าวสาร 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์ (ตารางที่ 16)

14.4 การได้รับข้อมูลข่าวสารจากหอกระจายข่าว

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 49.1 ไม่ได้รับข่าวสารจากหอกระจายข่าวในหมู่บ้านต่อสัปดาห์ รองลงมาร้อยละ 24.1 ได้รับข่าวสารจากหอกระจายข่าวในหมู่บ้านสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 19.0 ได้รับข่าวสารสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง และร้อยละ 7.8 ของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารสัปดาห์ละ 5-6 (ตารางที่ 16)

14.5 การได้รับข้อมูลข่าวสารจากผู้นำในหมู่บ้าน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการอนุรักษ์จากผู้นำในหมู่บ้านสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมาร้อยละ 27.6 ได้รับข่าวสารสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ร้อยละ 24.1 ไม่ได้รับข่าวสารในสัปดาห์และ ร้อยละ 15.5 ได้รับข่าวสารจากผู้นำในหมู่บ้าน สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง (ตารางที่ 16)

14.6 การได้รับข้อมูลข่าวสารจากเพื่อนบ้าน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนจากเพื่อนบ้านสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.1 รองลงมาร้อยละ 32.8 ไม่ได้รับข่าวสารในสัปดาห์ ร้อยละ 23.3 ได้รับข่าวสารจากเพื่อนบ้านสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง และร้อยละ 23.3 ได้รับข่าวสารจากเพื่อนบ้านสัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 การได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนของกลุ่มตัวอย่างเกษตรกร

ผู้ให้ข้อมูล		
การรับข้อมูลข่าวสาร/สัปดาห์	จำนวน (คน)N=116	ร้อยละ
วิทยุ		
ไม่ได้รับข่าวสาร	56	48.3
ได้รับ	60	51.7
1-2 ครั้ง	32	27.6
3-4 ครั้ง	16	13.8
5-6 ครั้ง	12	10.3
สื่อโทรทัศน์		
ไม่ได้รับข่าวสาร	14	12.1
ได้รับ	102	87.9
1-2 ครั้ง	62	53.4
3-4 ครั้ง	27	23.3
5-6 ครั้ง	13	11.2

ตารางที่ 15 (ต่อ)

การรับข้อมูลข่าวสาร/สัปดาห์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์		
ไม่ได้รับข่าวสาร	49	42.2
ได้รับ	67	57.8
1-2 ครั้ง	35	30.2
3-4 ครั้ง	24	20.7
5-6 ครั้ง	8	6.9
หอกระจายข่าวหมู่บ้าน		
ไม่ได้รับข่าวสาร	57	49.1
ได้รับ	59	50.9
1-2 ครั้ง	28	24.1
3-4 ครั้ง	22	19.0
5-6 ครั้ง	9	7.8
ผู้นำหมู่บ้าน		
ไม่ได้รับข่าวสาร	28	24.1
ได้รับ	88	75.9
1-2 ครั้ง	38	32.8
3-4 ครั้ง	32	27.6
5-6 ครั้ง	18	15.5
เพื่อนบ้าน		
ไม่ได้รับข่าวสาร	38	32.8
ได้รับ	78	67.3
1-2 ครั้ง	43	37.1
3-4 ครั้ง	27	23.3
5-6 ครั้ง	8	6.9

ตอนที่ 2 การอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรในประเด็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

ในการศึกษาการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการอนุรักษ์ป่าชายเลน ได้กำหนดช่องคะแนนของการมีส่วนร่วมในการแปลความของเกษตรกรดังนี้

1.00 - 1.66	หมายถึง	เข้าร่วมน้อย
1.67 - 2.33	หมายถึง	เข้าร่วมบ่อยครั้ง
2.34 - 3.00	หมายถึง	เข้าร่วมทุกครั้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากประเด็นคำถามเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรจำนวน 15 คำถาม สามารถพิจารณาการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งได้ดังนี้

ประเด็นคำถามที่ 1 มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นถึงปัญหาด้านการบุกรุกทำลายป่าชายเลนในระดับใด พบว่าเกษตรกร โดยเฉลี่ยเข้าร่วมน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.54)

ประเด็นคำถามที่ 2 มีส่วนร่วมในการประชุมพิจารณาถึงปัญหาการดูแลป่าชายเลนในอดีตที่ยังคงสภาพสมบูรณ์อยู่ในระดับใด พบว่าเกษตรกร โดยเฉลี่ยเข้าร่วมน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.46)

ประเด็นคำถามที่ 3 มีส่วนร่วมในการวางแผนแนวเขตห้ามจับสัตว์น้ำในป่าชายเลนอยู่ในระดับใด พบว่าเกษตรกร โดยเฉลี่ยเข้าร่วมน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.38)

ประเด็นคำถามที่ 4 มีส่วนร่วมในการวางกฎเกณฑ์ของหมู่บ้านระดับใด พบว่าเกษตรกร โดยเฉลี่ยเข้าร่วมน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.45)

ประเด็นคำถามที่ 5 มีส่วนร่วมในการกำหนดพื้นที่และขอบเขตป่าชายเลนระดับใด พบว่าเกษตรกร โดยเฉลี่ยเข้าร่วมน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.40)

ประเด็นคำถามที่ 6 มีส่วนร่วมในการพิจารณากำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ในการรักษาป่าชายเลนระดับใด พบว่าเกษตรกร โดยเฉลี่ยเข้าร่วมน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.34)

ประเด็นคำถามที่ 7 มีส่วนร่วมในการพิจารณาปลูกป่าในส่วนที่เสื่อมโทรมในพื้นที่ป่าชายเลนระดับใด พบว่าเกษตรกร โดยเฉลี่ยเข้าร่วมน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.59)

ประเด็นคำถามที่ 8 มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกับสมาชิกในหมู่บ้านปลูกป่าในวันสำคัญ เช่น วันพ่อ วันแม่ และวันสำคัญอื่น ๆ พบว่าเกษตรกร โดยเฉลี่ยเข้าร่วมบ่อยครั้ง (ค่าเฉลี่ย 2.11)

ประเด็นคำถามที่ 9 เข้าร่วมกับสมาชิกในหมู่บ้านในการลาดตระเวนป้องกันป่าชายเลนในระดับใด พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยเข้าร่วมน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.53)

ประเด็นคำถามที่ 10 เข้าร่วมกับสมาชิกในหมู่บ้านในการพิจารณาลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับใด พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยเข้าร่วมน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.43)

ประเด็นคำถามที่ 11 มีส่วนร่วมในการร่วมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมในป่าชายเลน เช่น ไม่ได้ใช้ไม้เผาถ่าน ไม่ได้ใช้ไม้สร้างที่พักอาศัย ฯลฯ ในระดับใด พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยเข้าร่วมน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.66)

ประเด็นคำถามที่ 12 มีส่วนร่วมในการทำเครื่องหมายแสดงแนวเขตในระดับใด พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยเข้าร่วมน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.41)

ประเด็นคำถามที่ 13 มีส่วนร่วมในการรักษากฎเกณฑ์ของหมู่บ้านในระดับใด พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยเข้าร่วมน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.56)

ประเด็นคำถามที่ 14 มีส่วนร่วมกับสมาชิกในหมู่บ้านในการป้องกันและกำจัดวัชพืชในป่าชายเลน พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยเข้าร่วมน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.59)

ประเด็นคำถามที่ 15 มีส่วนร่วมในการพิจารณากิจกรรมการอนุรักษ์ป่าชายเลนในระดับใด พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยเข้าร่วมน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.58)

จากเนื้อหาคำถามวัดการมีส่วนร่วมและวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมแล้ว พบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนที่ไม่ดี หรือแปลความว่าเข้าร่วมน้อยครั้ง (ค่าเฉลี่ย 1.53) (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

เนื้อหาคำถาม	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลความ
1. มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นถึงปัญหาด้านการบุกรุกทำลายป่าชายเลนในอดีตระดับใด	1.54	0.78	เข้าร่วมน้อย
2. มีส่วนร่วมในการประชุมพิจารณาถึงปัญหาการดูแลป่าชายเลนในอดีตที่ยังคงสภาพสมบูรณ์อยู่ในระดับใด	1.46	0.75	เข้าร่วมน้อย
3. มีส่วนร่วมในการวางแผนแนวเขตห้ามจับสัตว์น้ำในป่าชายเลนอยู่ในระดับใด	1.38	0.67	เข้าร่วมน้อย
4. มีส่วนร่วมในการวางแผนของหมู่บ้านระดับใด	1.45	0.74	เข้าร่วมน้อย
5. มีส่วนร่วมในการกำหนดพื้นที่และขอบเขตป่าชายเลนระดับใด	1.40	0.71	เข้าร่วมน้อย
6. มีส่วนร่วมในการพิจารณากำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ในการรักษาป่าชายเลนระดับใด	1.34	0.65	เข้าร่วมน้อย
7. มีส่วนร่วมในการพิจารณาปลูกป่าในส่วนที่เสื่อมโทรม ในพื้นที่ป่าชายเลนระดับใด	1.59	0.78	เข้าร่วมน้อย
8. ได้เข้าร่วมกับสมาชิกในหมู่บ้านปลูกป่าในวันสำคัญ เช่น วันพ่อ วันแม่ และวันสำคัญอื่นๆ ในระดับใด	2.11	0.84	เข้าร่วมบ่อยครั้ง
9. ได้ร่วมกับสมาชิกในหมู่บ้านในการลาดตระเวนป้องกันป่าชายเลนในระดับใด	1.53	0.75	เข้าร่วมน้อย
10. ได้เข้าร่วมกับสมาชิกในหมู่บ้านในการพิจารณาลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับใด	1.43	0.74	เข้าร่วมน้อย
11. มีส่วนร่วมในการร่วมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมในป่าชายเลน เช่น ไม่ได้ใช้ไม้เผาถ่าน ไม่ได้ใช้ไม้สร้างที่พักอาศัย ฯลฯ ในระดับใด	1.66	0.84	เข้าร่วมน้อย
12. มีส่วนร่วมในการทำเครื่องหมายแสดงแนวเขตในระดับใด	1.44	0.72	เข้าร่วมน้อย

เนื้อหาคำถาม	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลความ
13. มีส่วนร่วมในการรักษาคุณภาพของหมู่บ้านในระดับใด	1.56	0.78	เข้าร่วมน้อย
14. มีส่วนร่วมกับสมาชิกในหมู่บ้านในการป้องกันและกำจัดวัชพืชในป่าชายเลนในระดับใด	1.59	0.71	เข้าร่วมน้อย
15. มีส่วนร่วมในการพิจารณากิจกรรมการอนุรักษ์ป่าชายเลนในระดับใด	1.58	0.78	เข้าร่วมน้อย
เฉลี่ย	1.53	0.62	เข้าร่วมน้อย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลน

ข้อมูลการอนุรักษ์ป่าชายเลนในประเด็นเกี่ยวกับการป้องกันรักษาป่า และการปลูกป่าชายเลน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเทียบกับเกณฑ์กับ ระดับการปฏิบัติมาก ปานกลาง น้อย ของเกษตรกรตามลำดับซึ่งมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ประเด็นเกี่ยวกับการป้องกันรักษาป่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนในประเด็นเกี่ยวกับการป้องกันรักษาป่า พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งมีระดับการปฏิบัติในระดับน้อย มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ยรวม 1.49 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ (ตารางที่ 18)

1. ร่วมกำหนดขอบเขตแหล่งทำกินของหมู่บ้านของหมู่บ้าน ผลการวิจัยพบว่าเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลมีการปฏิบัติในระดับน้อย มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.61
2. ร่วมผลักดันผู้บุกรุกแผ้วถางป่าชายเลน ผู้ที่ฉีดเลนจากบ่อกุ้งลงสู่ปากแม่น้ำ ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.71
3. รายงานผู้นำชุมชนเมื่อมีผู้บุกรุกตัดไม้ในบริเวณป่าชายเลน ผลการวิจัย พบว่า เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.68
4. อำนวยความสะดวกและประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในการป้องกัน ผลการวิจัย พบว่า เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลมีการปฏิบัติในระดับน้อย มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.11

5. ให้ความร่วมมือกับผู้นำในหมู่บ้านในการที่จะไม่บุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนที่เหลืออยู่เพื่อประกอบการเลี้ยงกุ้ง ผลการวิจัย พบว่าเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลมีการปฏิบัติในระดับมาก มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.44

ประเด็นเกี่ยวกับการปลูกป่าชายเลน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนในประเด็นเกี่ยวกับการปลูกป่าชายเลน พบว่า เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ยรวม 1.88 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ (ตารางที่ 18)

1. ปลูกป่าชายเลนตามโครงการปลูกป่าของรัฐ ผลการวิจัย พบว่า เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลมีการปฏิบัติในระดับมาก มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.71

2. ปลูกต้นไม้ในสถานที่ป่าที่ถูกบุกรุกแล้ว ผลการวิจัย พบว่า เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 2.30

3. ปลูกต้นไม้ป่าชายเลนในที่ดินครอบครองหรือเป็นเจ้าของ ผลการวิจัย พบว่า เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลมีการปฏิบัติในระดับน้อย มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.60

4. ปลูกป่าชายเลนร่วมกับกลุ่มอนุรักษ์ในหมู่บ้าน ผลการวิจัย พบว่า เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลมีการปฏิบัติในระดับน้อย มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.19

5. ดูแลรักษาต้นไม้ในป่าชายเลนที่ปลูก ผลการวิจัย พบว่า เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ย 1.89 (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร

ประเด็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์	ระดับการปฏิบัติ			ค่าเฉลี่ย	SD	แปลความ
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
การป้องกันรักษาป่า						
1. ร่วมกำหนดขอบเขตแหล่งที่ทำกินของหมู่บ้าน	21 (18.1)	29 (25.0)	66 (56.9)	1.61	0.78	น้อย
2. ร่วมผลักดันผู้แผ้วถางป่าและฉีดเลนลงปากแม่น้ำ	11 (9.5)	60 (51.7)	45 (38.8)	1.71	0.63	ปานกลาง
3. รายงานผู้นำเมื่อมีผู้บุกรุกตัดไม้ทำลายป่าชายเลน	20 (17.2)	39 (33.6)	57 (49.1)	1.68	0.75	ปานกลาง
4. อำนวยความสะดวกและประสานงานกับเจ้าหน้าที่	- (-)	13 (11.2)	103 (88.8)	1.11	0.32	น้อย
5. ให้ความร่วมมือในการป้องกันรักษาป่าชายเลน	62 (53.4)	43 (37.1)	11 (9.5)	2.44	0.66	มาก
รวม	1 (0.9)	55 (47.4)	60 (51.7)	1.49	0.52	น้อย
การปลูกป่าชายเลน						
1. ปลูกป่าชายเลนตามโครงการของรัฐ	86 (74.1)	26 (22.4)	4 (3.4)	2.71	0.53	มาก
2. ปลูกต้นไม้ในที่ดินที่ถูกรุกแผ้วถาง	41 (35.3)	69 (59.5)	6 (5.2)	2.30	0.56	ปานกลาง
3. ปลูกต้นไม้ป่าชายเลนในที่ดินที่เป็นเจ้าของ	10 (8.6)	50 (43.1)	56 (48.3)	1.60	0.64	น้อย
4. ปลูกป่าชายเลนร่วมกับกลุ่มอนุรักษ์ในหมู่บ้าน	- (-)	22 (19.0)	94 (81.0)	1.19	0.39	น้อย
5. ดูแลต้นไม้ที่ปลูกในป่าชายเลน	24 (20.7)	55 (47.4)	37 (31.9)	1.89	0.72	ปานกลาง
รวม	4 (3.4)	94 (81.0)	18 (15.5)	1.88	0.42	ปานกลาง

**ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากร
ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล**

ส่วนที่ 1 ด้านความรู้ความเข้าใจ

จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 93.1 มีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนสูง รองลงมาเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 6.9 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนในระดับปานกลาง โดยเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนต่ำสุด 11 คะแนน สูงสุด 20 คะแนน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าเฉลี่ย 17.44 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.23 (ตารางที่ 19 และตารางภาคผนวก ข)

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนร้อยละของความรู้ในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

เนื้อหา	ถูก	ผิด
1. การอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าชายเลนเป็นการฟื้นฟู ทรัพยากรที่ถูกทำลายให้กลับคืนสู่สภาพเดิม	112 (96.6)	3 (3.4)
2. การปลูกพืชหรือป่าชายเลนเป็นการรักษาที่อยู่อาศัย ของสัตว์ทะเล	115 (99.1)	1 (0.9)
3. การปลูกป่าชายเลนช่วยลดการพังทลายของดินชาย ฝั่ง	114 (98.3)	2 (1.7)
4. ปลูกป่าชายเลนทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ของ สัตว์ที่มาอาศัย	116 (100.0)	-
5. ป่าไม้ทำให้ดินชุ่มชื้น/ฝนตกต้องตามฤดูกาล	115 (99.1)	1 (0.9)
6. การตัดต้นไม้ไปเผาถ่านทำให้เกิดการพัง ทลายของดิน	109 (94.0)	7 (6.0)
7. พื้นที่ป่าชายเลนสามารถนำมาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เช่น กุ้ง หอย บู่ ปลา	97 (83.6)	19 (16.4)
8. การเก็บผลผลิตจากป่าชายเลนแห่งนี้ไปขายทำให้ เกิดรายได้	85 (73.3)	31 (26.7)
9. การนำไม้ในป่าชายเลนมาใช้ในการทำเครื่อง ประมงสามารถทำได้	68 (58.6)	48 (41.4)
10. การร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน สามารถทำได้ในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ	87 (75.0)	29 (25.0)
11. การร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนเป็นเรื่อง เฉพาะของเจ้าพนักงานป่าไม้	99 (85.3)	17 (14.7)
12. ป่าชายเลนเป็นทรัพยากรที่เกิดขึ้นเอง ดัดเท่าใด ก็ ไม่หมดสิ้น	108 (93.1)	8 (6.9)
13. การตัดไม้ทำลายป่าชายเลนเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำ ให้สัตว์น้ำเกิดการสูญพันธุ์	109 (94.0)	7 (6.0)

ตารางที่ 19 (ต่อ)

เนื้อหา	ถูก	ผิด
14. ประโยชน์ของป่าชายเลนมีเพียงอย่างเดียว คือ การได้ไม้มาเพื่อใช้สอย	108 (93.1)	8 (6.9)
15. การดูแลรักษาป่าชายเลนเป็นหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่รัฐบาลเท่านั้น	99 (85.3)	17 (14.7)
16. พื้นที่ป่าชายเลนของประเทศไทยในปัจจุบันมีอยู่เพียงพอแล้วไม่จำเป็นต้องมีการปลูกป่าเพื่อทดแทน	100 (86.2)	16 (13.8)
17. การลักลอบตัดต้นไม้ในป่าชายเลนเพื่อนำไปสร้างที่พักอาศัยทำให้เกิดความเสียหายต่อสภาพของป่า	99 (85.3)	17 (14.7)
18. ป่าชายเลนสามารถใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจได้	98 (84.5)	18 (15.5)
19. การแก้ไขปัญหาการเสื่อมโทรมของป่าชายเลนที่เร็วที่สุด คือการปล่อยให้ป่าชายเลนฟื้นตัวเองตามธรรมชาติ	81 (69.8)	35 (30.2)
20. การอนุรักษ์ป่าชายเลน หมายถึง การใช้ทรัพยากรป่าไม้ให้คุ้มค่าที่สุดโดยจำเป็นต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อม	104 (89.7)	12 (10.3)
ค่าเฉลี่ย	108 (93.1)	8 (6.9)

ตารางที่ 20 ระดับความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร

ระดับความรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำ (0 - 6 คะแนน)	-	-
ปานกลาง (7 - 13 คะแนน)	8	6.9
สูง (14 - 20 คะแนน)	108	93.1
รวม	116	100.0

คะแนนต่ำสุด 11 คะแนน   คะแนนเฉลี่ย 17.44 คะแนน
 คะแนนสูงสุด 20 คะแนน   ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.23

เมื่อพิจารณาคะแนนความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนเป็นรายข้อ พบว่า เกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนในระดับสูง โดยมีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน เฉลี่ยทุกข้อความเท่ากับ 0.87 (ตารางที่ 20)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน

ในการศึกษาทัศนคติของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดช่วงคะแนนทัศนคติในการแปลความของกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลดังนี้

1.00 - 1.66	ทัศนคติไม่ดี
1.67 - 2.33	ทัศนคติปานกลาง
2.34 - 3.00	ทัศนคติดี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากประเด็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของเกษตรกรที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน จำนวน 20 คำถามสามารถตีความทัศนคติของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลได้ดังนี้

ประเด็นคำถามที่ 1 ป่าชายเลนเป็นศูนย์กลางของการรักษาและควบคุมความสมดุลของธรรมชาติทางทะเล เช่น เป็นแหล่งเจริญพันธุ์ของสัตว์น้ำวัยอ่อน พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.84)

ประเด็นคำถามที่ 2 ป่าชายเลนมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตป่าชายเลน พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.83)

ประเด็นคำถามที่ 3 กิจกรรมใด ๆ สามารถสำเร็จได้เมื่อสมาชิกในหมู่บ้านร่วมมือกันช่วยดำเนินกิจกรรมนั้น พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.84)

ประเด็นคำถามที่ 4 ในการทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามจะสำเร็จได้ต้องมีการวางแผนและแบ่งงานกันทำ พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.86)

ประเด็นคำถามที่ 5 การประชุมจะช่วยให้สมาชิกได้แสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกท่านอื่น ๆ พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.84)

ประเด็นคำถามที่ 6 ปัญหาบางอย่างที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านสมาชิกในหมู่บ้านสามารถช่วยแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปได้ พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.66)

ประเด็นคำถามที่ 7 การตัดสินใจดำเนินกิจกรรมจะไม่ผิดพลาดเมื่อสมาชิกในหมู่บ้านช่วยกันคิดและตัดสินใจ พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.73)

ประเด็นคำถามที่ 8 การอนุรักษ์จะประสบความสำเร็จต้องอาศัยสมาชิกในหมู่บ้านเข้าดำเนินกิจกรรม พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.84)

ประเด็นคำถามที่ 9 เมื่อสมาชิกในหมู่บ้านรวมกลุ่มกันในกิจกรรมอนุรักษ์จะก่อให้เกิดความสามัคคี พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.83)

ประเด็นคำถามที่ 10 ป่าชายเลนเป็นแหล่งอาหารของชาวชนบททั่วไป พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.71)

ประเด็นคำถามที่ 11 ปัจจุบันพื้นที่ป่าชายเลนในหมู่บ้านลดลงมาก จึงควรมีคณะกรรมการระดับหมู่บ้านดูแลรักษา พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.78)

ประเด็นคำถามที่ 12 ป่าชายเลนเป็นประโยชน์แก่ทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในเมืองหรือชนบท พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.78)

ประเด็นคำถามที่ 13 การปลูกป่าชายเลนในพื้นที่เสื่อมโทรมของรัฐบาลไม่สอดคล้องกับการบูรณาการ พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.57)

ประเด็นคำถามที่ 14 ปัจจุบันประเทศไทยดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.71)

ประเด็นคำถามที่ 15 จำนวนป่าชายเลนในหมู่บ้านลดลงควรมีการอนุรักษ์ พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.86)

ประเด็นคำถามที่ 16 ท่านเห็นด้วยกับการปลูกป่าชายเลนของหน่วยงานป่าไม้ พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.80)

ประเด็นคำถามที่ 17 ท่านควรมีหน้าที่ดูแลรักษาป่าชายเลนทำให้การบูรณาการหลายลดลง พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.67)

ประเด็นคำถามที่ 18 เจ้าหน้าที่ป่าไม้ไม่ควรเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนในหมู่บ้านของท่าน พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 1.25)

ประเด็นคำถามที่ 19 เกษตรกรมีความพร้อมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.60)

ประเด็นคำถามที่ 20 เจ้าหน้าที่ป่าไม้มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ในด้านป่าชายเลนแก่เกษตรกร พบว่าเกษตรกรโดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.30)

ซึ่งจากเนื้อหาคำถามวัดทัศนคติและวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมพบว่าเกษตรกรมีทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน หรือแปลความว่าเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.90)(ตาราง 21)

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน

เนื้อหา	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลความ
1. ป่าชายเลนเป็นศูนย์กลางของการรักษาและควบคุมความสมดุลของธรรมชาติทางทะเล เช่น เป็นแหล่งเจริญพันธุ์ของสัตว์น้ำวัยอ่อน	2.84	0.39	ทัศนคติดี
2. ป่าชายเลนมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตป่าชายเลน	2.83	0.44	ทัศนคติดี
3. กิจกรรมใด ๆ สามารถสำเร็จได้เมื่อสมาชิกในหมู่บ้านร่วมมือกันช่วยดำเนินกิจกรรมนั้น	2.84	0.42	ทัศนคติดี
4. ในการทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามจะสำเร็จได้ต้องมีการวางแผนและแบ่งงานกันทำ	2.86	0.39	ทัศนคติดี
5. การประชุมจะช่วยให้สมาชิกได้แสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกท่านอื่น ๆ	2.84	0.39	ทัศนคติดี
6. ปัญหาบางอย่างที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน สมาชิกในหมู่บ้านสามารถช่วยแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปได้	2.66	0.53	ทัศนคติดี
7. การตัดสินใจดำเนินกิจกรรมจะไม่ผิดพลาดเมื่อสมาชิกในหมู่บ้านช่วยกันคิดและตัดสินใจ	2.73	0.52	ทัศนคติดี
8. การอนุรักษ์จะประสบความสำเร็จต้องอาศัยสมาชิกในหมู่บ้านเข้าดำเนินกิจกรรม	2.84	0.39	ทัศนคติดี
9. เมื่อสมาชิกในหมู่บ้านรวมกลุ่มกันในกิจกรรมอนุรักษ์จะก่อให้เกิดความสามัคคี	2.8	0.40	ทัศนคติดี
10. ป่าชายเลนเป็นแหล่งอาหารของชาวชนบททั่วไป	2.71	0.53	ทัศนคติดี
11. ปัจจุบันพื้นที่ป่าชายเลนในหมู่บ้านลดลงมาก จึงควรมีคณะกรรมการระดับหมู่บ้านดูแลรักษา	2.78	0.49	ทัศนคติดี
12. ป่าชายเลนเป็นประโยชน์แก่ทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ในเมืหรือชนบท	2.783	0.47	ทัศนคติดี

ตารางที่ 21 (ต่อ)

เนื้อหา	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	แปลความ
13. การปลูกป่าชายเลนในพื้นที่เสื่อมโทรมของรัฐบาล ไม่สอดคล้องกับการบูรุก	2.57	0.58	ทัศนคติดี
14. ปัจจุบันประเทศไทยดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากร ป่าชายเลนยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร	2.71	0.51	ทัศนคติดี
15. จำนวนป่าชายเลนในหมู่บ้านลดลงควรมีการ อนุรักษ์	2.86	0.37	ทัศนคติดี
16. ท่านเห็นด้วยกับการปลูกป่าชายเลนของหน่วยงาน ป่าไม้	2.80	0.48	ทัศนคติดี
17. ท่านควรมีหน้าที่ดูแลรักษาป่าชายเลนทำให้การบูร ุกทำลายลดลง	2.67	0.57	ทัศนคติดี
18. เจ้าหน้าที่ป่าไม้ควรเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าชายเลนในหมู่บ้านของท่าน	1.25	0.59	ทัศนคติไม่ดี
19. เกษตรกรมีความพร้อมในการอนุรักษ์ทรัพยากร ป่าชายเลน	2.60	0.56	ทัศนคติปาน กลาง
20. เจ้าหน้าที่ป่าไม้มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ในด้านป่าชายเลนแก่เกษตรกร	2.30	0.75	ทัศนคติดี
ค่าเฉลี่ย	2.90	0.33	ทัศนคติดี

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม กับตัวแปรตามด้านการอนุรักษ์ คือการอนุรักษ์ป่าชายเลน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลน การปลูกป่าและการป้องกันรักษาป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำ สถิติในการวิเคราะห์โดยใช้ค่าไคสแควร์ในการทดสอบหาความสัมพันธ์ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอายุกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร ผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.27 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าอายุของเกษตรกรกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ระดับอายุของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร ผู้ให้ข้อมูล

ระดับอายุ	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	
น้อยกว่า 40 ปี	29 (25.0)	9 (7.8)	5 (4.3)	43 (37.1)
40 ปีขึ้นไป	47 (40.5)	15 (12.9)	11 (9.5)	73 (62.9)
รวม	76 (65.5)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 0.27$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.12 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาของเกษตรกรกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ระดับการศึกษาของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ระดับการศึกษา	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	
ป. 6 หรือต่ำกว่า	46 (39.7)	14 (12.1)	9 (7.8)	69 (59.5)
สูงกว่า ป. 6	30 (25.9)	10 (8.6)	7 (6.0)	47 (40.5)
รวม	76 (65.6)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 0.12$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.45 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับรายได้ของเกษตรกรกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ระดับรายได้ของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร(ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ระดับรายได้	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	
น้อยกว่า 300.000	47 (40.5)	16 (13.8)	9 (7.8)	72 (62.1)
300.000 ขึ้นไป	29 (25.0)	8 (6.9)	7 (6.0)	44 (37.9)
รวม	76 (65.5)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 0.45$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับแรงงานกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับแรงงานกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.33 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าจำนวนแรงงานของเกษตรกรกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ จำนวนแรงงานในการเลี้ยงกุ้งกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับแรงงานกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ระดับแรงงาน	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	
1 - 2 คน	45 (38.8)	11 (9.5)	9 (7.8)	65 (56.0)
3 คนขึ้นไป	31 (26.7)	13 (11.2)	7 (6.0)	51 (44.0)
รวม	76 (65.5)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100.0)

$$\chi^2 (\text{คำนวณ}) = 1.33$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 (\text{ตาราง}) = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 18.29 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 9.49 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าการได้รับข้อมูลข่าวสารของเกษตรกรกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การรับข่าวสาร	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	
น้อย	55 (17.4)	8 (6.9)	5 (4.3)	68 (58.6)
ปานกลาง	18 (15.5)	12 (10.3)	8 (6.9)	38 (32.8)
มาก	3 (2.6)	4 (3.4)	3 (2.6)	10 (8.6)
รวม	76 (65.5)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100.0)

$$\chi^2 (\text{คำนวณ}) = 18.29$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 (\text{ตาราง}) = 9.49$$

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพตำแหน่งทางผู้นำทางสังคมกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพตำแหน่งทางผู้นำทางสังคมกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 42.09 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตาราง คือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าสถานภาพทางผู้นำทางสังคมกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือสถานภาพทางตำแหน่งทางผู้นำที่แตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพตำแหน่งทางผู้นำทางสังคมกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลน

สถานภาพตำแหน่ง	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมมาก	
ไม่มีตำแหน่ง	72 (62.1)	17 (14.7)	4 (3.4)	93 (80.2)
มีตำแหน่ง	4 (3.4)	7 (6.0)	12 (10.3)	23 (19.8)
รวม	76 (65.5)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 42.09$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.20 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อเลี้ยงกุ้งกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อ	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	
ไม่เปลี่ยนแปลง	56 (48.3)	17 (14.7)	11 (9.5)	84 (72.4)
เปลี่ยนแปลง	20 (17.2)	7 (6.0)	5 (4.3)	32 (27.6)
รวม	76 (65.5)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 0.20$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อเจ้าหน้าที่เกษตรกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อเจ้าหน้าที่เกษตรกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 12.89 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 9.49 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าการติดต่อเจ้าหน้าที่เกษตรของเกษตรกรกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การติดต่อเจ้าหน้าที่ของเกษตรกรที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตรกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ติดต่อเจ้าหน้าที่เกษตร	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	
น้อย	70 (60.3)	20 (17.2)	12 (10.3)	102 (87.9)
ปานกลาง	4 (3.4)	4 (3.4)	1 (0.9)	9 (7.8)
มาก	2 (1.7)	- -	3 (2.6)	5 (4.3)
รวม	76 (65.5)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100.0)

$$\chi^2 (\text{คำนวณ}) = 12.89$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 (\text{ตาราง}) = 9.49$$

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อเจ้าหน้าที่ป่าไม้กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อเจ้าหน้าที่ป่าไม้กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 19.30 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 9.49 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าการติดต่อเจ้าหน้าที่ป่าไม้ของเกษตรกรกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การติดต่อเจ้าหน้าที่ป่าไม้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ติดต่อเจ้าหน้าที่ป่าไม้	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	
น้อย	74 (63.8)	19 (16.4)	11 (9.5)	104 (89.7)
ปานกลาง	1 (0.9)	4 (3.4)	2 (1.7)	7 (6.0)
มาก	1 (0.9)	1 (0.9)	3 (2.6)	5 (4.3)
รวม	76 (65.5)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 19.30$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 9.49$$

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อเจ้าหน้าที่ประมงกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อเจ้าหน้าที่ประมงกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 8.04 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 9.49 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าการติดต่อเจ้าหน้าที่ประมงของเกษตรกรกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลน ไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การติดต่อเจ้าหน้าที่ของประมงที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ประมงที่กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ติดต่อเจ้าหน้าที่ประมง	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	
น้อย	35 (30.2)	11 (9.5)	11 (9.5)	57 (49.1)
ปานกลาง	12 (10.3)	7 (6.0)	4 (3.4)	23 (19.8)
มาก	29 (25.0)	6 (5.2)	1 (0.9)	36 (31.0)
รวม	76 (65.5)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 8.04$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 9.49$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งในป่าชายเลนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งในป่าชายเลนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.12 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งในป่าชายเลนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งในบริเวณป่าชายเลนของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งในป่าชายเลนกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ระยะเวลาในการเลี้ยง	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	
น้อยกว่า 6 ปี	45 (38.8)	15 (12.9)	10 (8.6)	70 (60.3)
6 ปีขึ้นไป	31 (26.7)	9 (7.8)	6 (5.2)	46 (39.7)
รวม	76 (65.5)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 0.12$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงิน ธ.ก.ส. กับการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงิน ธ.ก.ส. กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.10 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าการกู้ยืมเงิน ธ.ก.ส. ด้านการอนุรักษ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ จำนวนผู้กู้ยืมเงินจาก ธ.ก.ส. ที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงิน ธ.ก.ส. กับการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

กู้ยืมเงิน ธ.ก.ส.	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	
ไม่กู้	26 (22.4)	12 (10.3)	7 (6.0)	45 (38.8)
กู้	50 (43.1)	12 (10.3)	9 (7.8)	71 (61.2)
รวม	76 (65.5)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 2.10$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินกลุ่มสมาชิกเกษตรกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินกลุ่มสมาชิกเกษตรกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 13.02 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าจำนวนการกู้ยืมเงินจากกลุ่มสมาชิกเกษตรกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ จำนวนการกู้ยืมเงินจากกลุ่มสมาชิกเกษตรของเกษตรกรที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากกลุ่มสมาชิกเกษตรกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การกู้ยืมเงินกลุ่มสมาชิก เกษตร	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	
ไม่กู้	75 (64.7)	21 (18.1)	12 (10.3)	108 (93.1)
กู้	1 (0.9)	3 (2.6)	4 (3.4)	8 (6.9)
รวม	76 (65.5)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 13.02$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินธนาคารกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินธนาคารกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.30 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าจำนวนการกู้ยืมเงินจากธนาคารกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ จำนวนการกู้ยืมเงินจากธนาคารของเกษตรกรที่แตกต่างกันมีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากธนาคารกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การกู้ยืมเงินธนาคาร	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	
ไม่กู้	65 (56.0)	19 (16.4)	12 (10.3)	96 (82.8)
กู้	11 (9.5)	5 (4.3)	4 (3.4)	20 (17.2)
รวม	76 (65.5)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 1.30$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินนายทุนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินนายทุนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 8.34 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าจำนวนการกู้ยืมเงินจากนายทุนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ จำนวนการกู้ยืมเงินจากนายทุนของเกษตรกรที่แตกต่างกันมีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 36)

ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากนายทุนกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การกู้ยืมเงินนายทุน	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	
ไม่กู้	58 (50.0)	20 (17.2)	14 (12.1)	92 (79.3)
กู้	18 (15.5)	4 (3.4)	2 (1.7)	24 (20.7)
รวม	76 (65.5)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 8.34$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินเพื่อนบ้านกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินเพื่อนบ้านกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.31 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าจำนวนการกู้ยืมเงินจากเพื่อนบ้านกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ จำนวนการกู้ยืมเงินจากเพื่อนบ้านของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 37)

ตารางที่ 37 ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากเพื่อนบ้านกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การกู้ยืมเงินเพื่อนบ้าน	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	
ไม่กู้	58 (50.0)	20 (17.2)	14 (12.1)	92 (79.3)
กู้	18 (15.5)	4 (3.4)	2 (1.7)	24 (20.7)
รวม	76 (65.5)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 1.31$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร ผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 11.44 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าจำนวนที่เข้ารับการอบรมกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ จำนวนการเข้าอบรมของเกษตรกรที่แตกต่างกันมีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 38)

ตารางที่ 38 ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การอบรม	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม
	เข้าร่วมน้อย	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	
เข้าร่วม	13 (11.2)	5 (4.3)	9 (7.8)	27 (23.3)
ไม่เข้าร่วม	63 (54.3)	19 (16.4)	7 (6.0)	89 (76.7)
รวม	76 (65.5)	24 (20.7)	16 (13.8)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 11.44$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอายุกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอายุกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.89 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับอายุของเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กันกล่าวคืออายุของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 39)

ตารางที่ 39 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอายุกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ระดับอายุ	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
40 ปี หรือต่ำกว่า	23 (19.8)	19 (16.4)	1 (0.9)	43 (37.1)
40 ปี ขึ้นไป	37 (31.9)	36 (31.0)	- -	73 (62.9)
รวม	60 (51.7)	55 (47.4)	1 (0.9)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 1.89$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.63 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาของเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือการศึกษาของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 40)

ตารางที่ 40 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ระดับการศึกษา	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ป. 6 หรือต่ำกว่า	35 (30.2)	34 (29.3)	- -	69 (59.5)
สูงกว่า ป. 6	25 (21.6)	21 (18.1)	1 (0.9)	47 (40.5)
รวม	60 (51.7)	55 (47.4)	1 (0.9)	116 (100.0)

$$\chi^2 (\text{คำนวณ}) = 1.63$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 (\text{ตาราง}) = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้กับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้กับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.62 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับรายได้ของเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือรายได้ของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 41)

ตารางที่ 41 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้กับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ระดับการรายได้	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ต่ำกว่า 300.000 (บาท)	37 (31.9)	34 (29.3)	1 (0.9)	72 (61.2)
300.000 (บาท) ขึ้นไป	23 (19.8)	21 (18.1)	- -	44 (37.9)
รวม	60 (51.7)	55 (47.4)	1 (0.9)	116 (100.0)

$$\chi^2 (\text{คำนวณ}) = 0.62$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 (\text{ตาราง}) = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับแรงงานกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับแรงงานกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.65 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับแรงงานของเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือแรงงานของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 42)

ตารางที่ 42 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับแรงงานกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ระดับแรงงาน	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
1 - 2 คน	38 (32.8)	27 (23.3)	- -	65 (56.0)
3 คนขึ้นไป	22 (19.0)	28 (24.1)	1 (0.9)	51 (44.0)
รวม	60 (51.7)	55 (47.4)	1 (0.9)	116 (100.0)

$$\chi^2 (\text{คำนวณ}) = 3.65$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 (\text{ตาราง}) = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข้อมูลข่าวสารกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการรับข้อมูลข่าวสารกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.73 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 9.49 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารของเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การได้รับข้อมูลข่าวสารของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 43)

ตารางที่ 43 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข้อมูลข่าวสารกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การรับข่าวสาร	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
น้อย	35 (30.2)	32 (27.6)	1 (0.9)	68 (58.6)
ปานกลาง	20 (17.2)	18 (15.5)	-	38 (32.8)
มาก	5 (4.3)	5 (4.3)	-	10 (8.6)
รวม	60 (51.7)	55 (47.4)	1 (0.9)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 0.73$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 9.49$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพตำแหน่งทางผู้นำทางสังคมกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพตำแหน่งทางผู้นำทางสังคมกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.12 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า สถานภาพตำแหน่งทางผู้นำทางสังคมของเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือสถานภาพตำแหน่งทางผู้นำทางสังคมของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 44)

ตารางที่ 44 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพตำแหน่งทางผู้นำทางสังคมกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

สถานภาพทางตำแหน่ง	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่มีตำแหน่ง	50 (43.1)	42 (36.2)	1 (0.9)	93 (80.2)
มีตำแหน่ง	10 (8.6)	13 (11.2)	- -	23 (19.8)
รวม	60 (51.7)	55 (47.4)	1 (0.9)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 1.12$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อเลี้ยงกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อเลี้ยงกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.41 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อเลี้ยงของเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อเลี้ยงของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 45)

ตารางที่ 45 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อเลี้ยงกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การเปลี่ยนแปลงบ่อเลี้ยง	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เปลี่ยนแปลง	47 (40.5)	37 (31.9)	-	84 (72.4)
เปลี่ยนแปลง	13 (11.2)	18 (15.5)	1 (0.9)	32 (27.6)
รวม	60 (51.7)	55 (47.4)	1 (0.9)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 4.41$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 16.77 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 9.49 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตรของเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตรของเกษตรกรที่แตกต่างกันมีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 46)

ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้กับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้กับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 8.82 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 9.49 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ของเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 46)

ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ประมงกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ประมงกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 13.67 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 9.49 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ประมงของเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตรของเกษตรกรที่แตกต่างกันมีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 46)

ตารางที่ 46 แสดงจำนวน(คน) ร้อยละและความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตร/ป่าไม้/ประมงกับการป้องกัน รักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ	ระดับปฏิบัติ			รวม	χ^2	ระดับนัยสำคัญ df=4
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
เกษตรกร						
น้อย	57(49.1)	45(38.8)	-	102(87.9)	16.77	Sig
ปานกลาง	2(1.7)	6(5.2)	1(0.9)	9(7.8)		
มาก	1(0.9)	4(3.4)	-	5(4.3)		
ป่าไม้						
น้อย	58(50.5)	45(38.8)	1(0.9)	104(89.7)	8.82	NS
ปานกลาง	-	7(6.0)	-	7(6.0)		
มาก	2(1.7)	3(2.6)	-	5(4.3)		
ประมง						
น้อย	36(31.0)	20(17.2)	1(0.9)	57(49.1)	13.67	Sig
ปานกลาง	14(12.1)	9(7.8)	-	23(19.8)		
มาก	10(8.6)	26(22.4)	-	36(31.0)		

NS หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

Sig หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งในบริเวณป่าชายเลนกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งในบริเวณป่าชายเลนกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.66 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า ระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งในบริเวณป่าชายเลนของเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 47)

ตารางที่ 47 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งในบริเวณป่าชายเลนกับการกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ระยะเวลาในการเลี้ยง	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ต่ำกว่า 6 ปี	36 (31.0)	33 (28.4)	1 (0.9)	70 (60.3)
6 ปี ขึ้นไป	24 (20.7)	22 (19.0)	- -	46 (39.7)
รวม	60 (51.7)	55 (47.4)	1 (0.9)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 0.66$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจาก ธ.ก.ส. เพื่อการลงทุนกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจาก ธ.ก.ส. กับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.95 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การกู้ยืมเงินจาก ธ.ก.ส. ของเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การกู้ยืมเงินจาก ธ.ก.ส. ของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 48)

ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากกลุ่มสมาชิกเกษตรกรเพื่อการลงทุนกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากกลุ่มสมาชิกเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.89 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การกู้ยืมเงินจากกลุ่มสมาชิกเพื่อการลงทุนเกษตรกรของเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การกู้ยืมเงินจากกลุ่มสมาชิกเกษตรกรของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 48)

ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อการลงทุนกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากธนาคารกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.13 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การกู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อการลงทุนของเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การกู้ยืมเงินจากธนาคารของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 48)

ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากนายทุนเพื่อการลงทุนกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากนายทุนกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.59 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การกู้ยืมเงินจากนายทุนเพื่อการลงทุนของเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การกู้ยืมเงินจากนายทุนของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 48)

ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากเพื่อนบ้านเพื่อการลงทุนกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากเพื่อนบ้านกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.76 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การกู้ยืมเงินจากเพื่อนบ้านเพื่อการลงทุนของเกษตรกรกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การกู้ยืมเงินจากเพื่อนบ้านของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 48)

ตารางที่ 48 ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อการลงทุนกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้มูล

การกู้ยืมเงินจากแหล่งต่าง ๆ	ระดับการปฏิบัติ			รวม	χ^2	ระดับนัยสำคัญ
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ธ.ก.ส.						
ไม่กู้	26 (22.4)	18 (15.5)	1 (0.9)	45 (38.8)	2.95	NS
กู้	34 (29.3)	37 (31.9)	- -	71 (61.2)		
กลุ่มสมาชิกเกษตรกร						
ไม่กู้	54 (46.6)	53 (45.7)	1 (0.9)	108 (93.1)	1.89	NS
กู้	6 (5.2)	2 (1.7)	- -	8 (6.9)		
ธนาคาร						
ไม่กู้	49 (42.2)	47 (40.5)	- -	96 (82.8)	5.13	NS
กู้	11 (9.5)	8 (6.9)	1 (0.9)	20 (17.2)		
นายทุน.						
ไม่กู้	56 (48.3)	53 (45.7)	1 (0.9)	110 (94.8)	0.59	NS
กู้	4 (3.4)	2 (1.7)	- -	6 (5.2)		

ตารางที่ 48 (ต่อ)

การกู้ยืมเงินจากแหล่ง ต่าง ๆ	ระดับการปฏิบัติ			รวม	χ^2	ระดับนัย สำคัญ
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
เพื่อนบ้าน						
ไม่กู้	49 (42.2)	42 (36.2)	1 (0.9)	92 (79.3)	0.76	NS
กู้	11 (9.5)	13 (11.2)	- -	24 (20.7)		

NS หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร ผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.61 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าจำนวนที่เข้ารับการอบรมกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ จำนวนการเข้าอบรมของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 49)

ตารางที่ 49 ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการป้องกันรักษาป่าใน
การอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การอบรม	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
เข้าร่วม	11 (9.5)	15 (12.9)	1 (0.9)	27 (23.3)
ไม่เข้าร่วม	49 (42.2)	40 (34.5)	- -	89 (76.7)
รวม	60 (51.7)	55 (47.4)	1 (0.9)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 4.61$$

$$df = .2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอายุกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอายุกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.40 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับอายุของเกษตรกรกับการปลูกป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ระดับอายุของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร (ตารางที่ 50)

ตารางที่ 50 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอายุกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ระดับอายุ	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
40ปี หรือต่ำกว่า	6 (5.2)	35 (30.2)	2 (1.7)	43 (37.1)
41 ปี ขึ้นไป	12 (10.3)	59 (50.9)	2 (1.7)	73 (62.9)
รวม	18 (15.5)	94 (81.0)	4 (3.4)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 0.40$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.46 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาของเกษตรกรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือการศึกษาของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 51)

ตารางที่ 51 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ระดับการศึกษา	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ป. 6 หรือต่ำกว่า	11 (9.5)	55 (47.4)	3 (2.6)	69 (59.5)
สูงกว่า ป. 6	7 (6.0)	39 (33.6)	1 (0.9)	47 (40.5)
รวม	18 (15.5)	94 (81.0)	4 (3.4)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 0.46$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้กับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้กับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.30 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับรายได้ของเกษตรกรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือรายได้ของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 52)

ตารางที่ 52 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้กับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ระดับการรายได้	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ต่ำกว่า 300.000 (บาท)	11 (9.5)	58 (50.0)	3 (2.6)	72 (62.1)
300.000 (บาท) ขึ้นไป	7 (6.0)	36 (31.0)	1 (0.9)	44 (37.9)
รวม	18 (15.5)	94 (81.0)	4 (3.4)	116 (100.0)

$$\chi^2 (\text{คำนวณ}) = 0.30$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 (\text{ตาราง}) = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับแรงงานกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับแรงงานกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.07 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับแรงงานของเกษตรกรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือแรงงานของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 53)

ตารางที่ 53 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับแรงงานกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ระดับแรงงาน	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
1 - 2 คน	10 (8.6)	53 (45.7)	2 (1.7)	65 (56.0)
3 คนขึ้นไป	8 (6.9)	41 (35.3)	2 (1.7)	51 (44.0)
รวม	18 (15.5)	94 (81.0)	4 (3.4)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 0.07$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข้อมูลข่าวสารกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการรับข้อมูลข่าวสารกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 7.37 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 9.49 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าการได้รับข้อมูลข่าวสารของเกษตรกรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การได้รับข้อมูลข่าวสารของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 54)

ตารางที่ 54 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข้อมูลข่าวสารกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การรับข่าวสาร	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
น้อย	14 (12.1)	53 (45.7)	1 (0.9)	68 (58.6)
ปานกลาง	2 (1.7)	33 (28.4)	3 (2.6)	38 (32.8)
มาก	2 (1.7)	8 (6.9)	- (-)	10 (8.6)
รวม	18 (15.5)	94 (81.0)	4 (3.4)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 7.73$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 9.49$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพตำแหน่งทางผู้นำทางสังคมกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพตำแหน่งทางผู้นำทางสังคมกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.19 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า สถานภาพตำแหน่งทางผู้นำทางสังคมของเกษตรกรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือสถานภาพตำแหน่งทางผู้นำทางสังคมของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 55)

ตารางที่ 55 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพตำแหน่งทางผู้นำทางกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

สถานภาพทางตำแหน่ง	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่มีตำแหน่ง	15 (12.5)	75 (64.7)	3 (0.6)	93 (80.2)
มีตำแหน่ง	3 (2.6)	19 (16.4)	1 (0.9)	23 (19.8)
รวม	18 (15.5)	94 (81.4)	4 (3.4)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 0.19$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 21.03$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อเลี้ยงกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อเลี้ยงกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.32 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อเลี้ยงของเกษตรกรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อเลี้ยงของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 56)

ตารางที่ 56 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงจำนวนบ่อเลี้ยงกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การเปลี่ยนแปลงบ่อเลี้ยง	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เปลี่ยนแปลง	15 (12.9)	66 (56.9)	3 (2.6)	84 (72.4)
เปลี่ยนแปลง	3 (2.6)	28 (24.1)	1 (0.9)	32 (27.6)
รวม	18 (15.5)	94 (81.0)	4 (3.4)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 1.32$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.37 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 9.49 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตรของเกษตรกรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตรของเกษตรกรที่แตกต่างกันมีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 57)

**ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้กับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลน
ของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล**

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้กับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.56 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 9.49 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ของเกษตรกรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 57)

**ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ประมงกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลน
ของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล**

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ประมงกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.86 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 9.49 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ประมงของเกษตรกรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ประมงของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 57)

ตารางที่ 57 แสดงจำนวน(คน) ร้อยละและความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่
 เกษตร/ป่าไม้/ประมงกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของ
 เกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ	ระดับปฏิบัติ			รวม	χ^2	ระดับนัยสำคัญ
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
เกษตรกร						
น้อย	18(15.5)	80(69.0)	4(3.4)	102(87.9)	3.73	NS
ปานกลาง	-	9(7.8)	-	9(7.8)		
มาก	-	5(4.3)	-	5(4.3)		
ป่าไม้						
น้อย	17(14.7)	83(71.6)	4(3.4)	104(89.7)	1.56	NS
ปานกลาง	1(0.9)	6(5.2)	-	7(6.0)		
มาก	-	5(4.3)	-	5(4.3)		
ประมง						
น้อย	13(11.2)	41(35.3)	3(2.6)	57(49.1)	6.86	NS
ปานกลาง	2(1.7)	20(17.2)	1(0.9)	23(19.8)		
มาก	3(2.6)	33(28.4)	-	36(31.0)		

NS หมายถึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งในบริเวณป่าชายเลนกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งในบริเวณป่าชายเลนกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.75 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า ระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งในบริเวณป่าชายเลนของเกษตรกรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 58)

ตารางที่ 58 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งในบริเวณป่าชายเลนกับปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ระยะเวลาในการเลี้ยง	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ต่ำกว่า 6 ปี	13 (11.2)	54 (46.6)	3 (2.6)	70 (60.3)
6 ปี ขึ้นไป	5 (4.3)	40 (34.5)	1 (0.9)	46 (39.7)
รวม	18 (15.5)	94 (81.0)	4 (3.4)	116 (100.0)

$$\chi^2 \text{ (คำนวณ)} = 1.75$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 \text{ (ตาราง)} = 5.99$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจาก ธ.ก.ส. เพื่อการลงทุนกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจาก ธ.ก.ส. กับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.57 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การกู้ยืมเงินจาก ธ.ก.ส. ของเกษตรกรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การกู้ยืมเงินจาก ธ.ก.ส. ของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 59)

ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากกลุ่มสมาชิกเกษตรกรเพื่อการลงทุนกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากกลุ่มสมาชิกเกษตรกรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.83 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การกู้ยืมเงินจากกลุ่มสมาชิกเพื่อการลงทุนเกษตรของเกษตรกรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การกู้ยืมเงินจากกลุ่มสมาชิกเกษตรกรของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 59)

ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อการลงทุนกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากธนาคารกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.55 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การกู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อการลงทุนของเกษตรกรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การกู้ยืมเงินจากธนาคารของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 59)

ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากนายทุนเพื่อการลงทุนกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากนายทุนกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.23 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าการกู้ยืมเงินจากนายทุนเพื่อการลงทุนของเกษตรกรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การกู้ยืมเงินจากนายทุนของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 59)

ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากเพื่อนบ้านเพื่อการลงทุนกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากเพื่อนบ้านกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.84 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า การกู้ยืมเงินจากเพื่อนบ้านเพื่อการลงทุนของเกษตรกรกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การกู้ยืมเงินจากเพื่อนบ้านของเกษตรกรที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 59)

ตารางที่ 59 ความสัมพันธ์ระหว่างการกู้ยืมเงินจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อการลงทุนกับการปลูกป่า
ชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้มูล

การกู้ยืมเงินจากแหล่ง ต่าง ๆ	ระดับการปฏิบัติ			รวม	χ^2	ระดับนัย สำคัญ
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ธ.ก.ส.						
ไม่กู้	8 (6.9)	36 (31.0)	1 (0.9)	45 (38.8)	0.57	NS
กู้	10 (8.6)	58 (50.0)	3 (2.6)	71 (61.2)		
กลุ่มสมาชิกเกษตรกร						
ไม่กู้	16 (13.8)	88 (75.9)	4 (3.4)	108 (93.1)	0.83	NS
กู้	2 (1.7)	6 (5.2)	-	8 (6.9)		
ธนาคาร						
ไม่กู้	16 (13.8)	76 (65.5)	4 (3.4)	96 (82.8)	1.55	NS
กู้	2 (1.7)	18 (15.5)	-	20 (17.2)		
นายทุน.						
ไม่กู้	17 (14.7)	89 (76.7)	4 (3.4)	110 (94.8)	0.23	NS
กู้	1 (0.9)	5 (4.3)	-	6 (5.2)		

ตารางที่ 59 (ต่อ)

การกู้ยืมเงินจากแหล่ง ต่าง ๆ	ระดับการปฏิบัติ			รวม	χ^2	ระดับนัย สำคัญ
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
เพื่อนบ้าน						
ไม่กู้	14 (12.1)	75 (64.7)	3 (2.6)	92 (79.3)	0.84	NS
กู้	4 (3.4)	19 (16.4)	1 (0.9)	24 (20.7)		
รวม	18 (15.5)	94 (81.0)	4 (3.4)	116 (100.0)	0.84	NS

NS หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร ผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.16 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์อ่านจากตารางคือ 5.99 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าจำนวนที่เข้ารับการอบรมกับการปลูกป่าชายเลนป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ จำนวนการเข้าอบรมของเกษตรกรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน (ตารางที่ 60)

ตารางที่ 60 ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการปลูกป่าชายเลนใน
การอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

การอบรม	ระดับการปฏิบัติ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
เข้าร่วม	3 (2.6)	24 (20.7)	-	27 (23.3)
ไม่เข้าร่วม	15 (12.9)	70 (60.3)	4 (3.4)	89 (76.7)
รวม	18 (15.5)	94 (81.0)	4 (3.4)	116 (100.0)

χ^2 (คำนวณ) = 1.16

df = 2

χ^2 (ตาราง) = 5.99

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามกับการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร
ผู้ให้ข้อมูล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม พบว่ามี
ความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 61)

ตารางที่ 61 สรุปการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยใช้ค่าทดสอบไคสแควร์

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม		
	การมีส่วนร่วม	การป้องกันรักษา	การปลูกป่า
อายุ	NS	NS	NS
การศึกษา	NS	NS	NS
รายได้จากการเลี้ยงกุ้ง	NS	NS	NS
แรงงานในการเลี้ยงกุ้ง	NS	NS	NS
การได้รับข้อมูล	*	NS	NS
สถานภาพตำแหน่ง	*	NS	NS
การเพิ่มจำนวนบ่อ	NS	NS	NS
การติดต่อเจ้าหน้าที่			-
- เกษตร	*	*	NS
- ป่าไม้	*	NS	NS
- ประมง	NS	NS	NS
ระยะเวลาในการเลี้ยง	NS	NS	NS
แหล่งกู้ยืมเงิน			
ธ.ก.ส.	NS	NS	NS
สมาชิกเกษตร	*	NS	NS
ธนาคาร	NS	NS	NS
นายทุน	*	NS	NS
เพื่อนบ้าน	NS	NS	NS
การอบรม	*	NS	NS

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

**การหาความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติกับการอนุรักษ์ป่าชายเลน
ของเกษตรกรในประเด็นด้านการมีส่วนร่วม การป้องกันรักษาป่า และการปลูกป่าชายเลนโดย
ใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สามารถอธิบายได้ดังนี้**

**ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการมีส่วน
ร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล**

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์
ป่าชายเลนของเกษตรกร ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ใช้มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าเท่ากับ
 -0.339 แสดงว่าความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์มีความสัมพันธ์ปานกลางค่อนข้างน้อยกับการมี
ส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร เกษตรกรที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์
ป่าชายเลนอาจมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนที่น้อยบ้างบางส่วน (ตารางที่ 62)

**ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลน
ของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล**

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์
ป่าชายเลนของเกษตรกร ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ใช้มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าเท่ากับ
 -0.12 แสดงว่าทัศนคติด้านการอนุรักษ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรมี
ความสัมพันธ์กันในทางตรงข้ามน้อยที่สุด (ตารางที่ 62)

**ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการป้องกันรักษาป่าในการ
อนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล**

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์กับการป้อง
กันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ใช้มีนัย
สำคัญทางสถิติ มีค่าเท่ากับ 0.128 แสดงว่าความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์กับการป้องกันรักษา
ป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด (ตารางที่ 62)

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ใช้มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าเท่ากับ 0.066 แสดงว่าทัศนคติด้านการอนุรักษ์กับการป้องกันรักษาป่าในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด (ตารางที่ 62)

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์กับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ใช้มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าเท่ากับ -0.178 แสดงว่าความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์กับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กันในทางตรงข้ามแต่น้อยมาก (ตารางที่ 62)

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ใช้มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าเท่ากับ -0.045 แสดงว่าทัศนคติด้านการอนุรักษ์กับการปลูกป่าชายเลนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กันในทางตรงข้ามน้อยที่สุด (ตารางที่ 62)

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับทัศนคติในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับทัศนคติในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกร ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ใช้มีนัยสำคัญทางสถิติมีค่าเท่ากับ -0.328 แสดงว่าความรู้กับทัศนคติในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรปานกลางแต่ค่อนข้างน้อยมาก (ตารางที่ 62)

ตารางที่ 62 สรุปการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตัวแปร	การมีส่วนร่วม	ความรู้	ทัศนคติ	การป้องกัน	การปลูกป่า
การมีส่วนร่วม	1.00				
ความรู้	-0.339	1.00			
ทัศนคติ	-0.129	-0.328	1.00		
การป้องกันรักษา	-0.068	-0.128	0.066	1.00	
การปลูกป่า	-0.131	-0.178	-0.045	-0.147	1.00

ตอนที่ 5 ปัญหาอุปสรรคความต้องการและข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์ป่าชายเลน

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคความต้องการและข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์ป่าชายเลน แยกเป็นประเด็นดังนี้

ปัญหาด้านการป้องกันรักษาป่า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 84.5 รองลงมามีปัญหาด้านการบุกรุกพื้นที่ทำกิน ร้อยละ 6.9 การลักลอบตัดไม้ร้อยละ 4.3 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานไม่เคร่งครัด ร้อยละ 2.6 และที่ดินส่วนใหญ่มีเจ้าของ ร้อยละ 1.7 (ตารางที่ 63)

ปัญหาด้านการปลูกป่าชายเลน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 88.8 รองลงมามีปัญหาด้านไม่มีพื้นที่ปลูก ร้อยละ 6.9 ต้นกล้าที่ปลูกตายร้อยละ 2.6 และขาดเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำ ร้อยละ 1.7 (ตารางที่ 63)

ปัญหาด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 84.5 รองลงมามีปัญหาขาดเจ้าหน้าที่มาเผยแพร่ ร้อยละ 8.6 มีปัญหาการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง ร้อยละ 4.3 และขาดสื่อประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 2.6 (ตารางที่ 63)

ปัญหาด้านการติดต่อเจ้าหน้าที่ป่าไม้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรให้ข้อมูลส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 95.7 ไม่มีปัญหา และมีปัญหาเรื่องการติดต่อกันเฉพาะผู้นำ 4.3 (ตารางที่ 63)

ปัญหาด้านการรับข้อมูลข่าวสาร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านการรับข้อมูลข่าวสาร คิดเป็นร้อยละ 94.8 มีปัญหาด้านไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร ร้อยละ 5.2 (ตารางที่ 63)

ปัญหาด้านอื่นๆ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.7 ไม่มีปัญหา รองลงมา ร้อยละ 3.5 มีปัญหาด้านขาดความตระหนักถึงความสำคัญของป่าชายเลน และร้อยละ 0.9 มีปัญหาด้านการปล่อยน้ำเสีย (ตารางที่ 63)

ปัญหาด้านการดำเนินงาน

จากการวิเคราะห์ด้านการดำเนินงาน พบว่าเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 87.9 รองลงมา ร้อยละ 5.2 มีปัญหาด้านงบประมาณ ร้อยละ 3.5 มีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมาย และร้อยละ 1.7 มีปัญหาด้านความร่วมมือในชุมชน และ บทลงโทษที่ไม่ชัดเจน (ตารางที่ 63)

ตารางที่ 63 สรุปการวิเคราะห์ปัญหาด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล

ปัญหา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
N=116		
การป้องกันรักษา		
ไม่มีปัญหา	98	84.5
มีปัญหา	18	15.5
- การบุกรุกพื้นที่ทำกิน	8	6.9
- การลักลอบตัดไม้	5	4.3
- เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานไม่เคร่งครัด	3	2.6
- ที่ดินส่วนใหญ่มีเจ้าของ	2	1.7
การปลูกป่าชายเลน		
ไม่มีปัญหา	103	88.8
มีปัญหา	13	11.2
- ไม่มีพื้นที่ให้ปลูก	8	6.9
- ต้นกล้าที่ปลูกตาย	3	2.6
- ขาดเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำ	2	1.7
การเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์		
ไม่มีปัญหา	99	84.5
มีปัญหา	18	15.5
- ขาดเจ้าหน้าที่มาเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์	10	8.6
- การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง	5	4.3
- ขาดสื่อประชาสัมพันธ์	3	2.6
การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้		
ไม่แสดงความคิดเห็น (ไม่มีการติดต่อ)	111	95.7
มีปัญหา	5	4.3
- เจ้าหน้าที่มีการติดต่อเฉพาะผู้นำ	5	4.3

ปัญหา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
N=116		
การรับข้อมูลข่าวสารด้านป่าชายเลน		
ไม่มีปัญหา	110	94.8
มีปัญหา	6	5.2
- ไม่ได้รับข่าวสาร	6	5.2
ด้านอื่น ๆ		
ไม่มีปัญหา	111	95.7
มีปัญหา	5	4.3
- ขาดความตระหนักถึงความสำคัญของป่าชายเลน	4	3.5
- การปล่อยน้ำเสีย	1	0.9
ด้านการดำเนินงาน		
ไม่มีปัญหา	102	87.9
มีปัญหา	14	12.1
- ขาดงบประมาณ	6	5.2
- ขาดความร่วมมือในชุมชน	2	1.7
- ขาดความรู้ด้านกฎหมาย	4	3.5
- บทลงโทษไม่ชัดเจน	2	1.7

ความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่แสดงความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 84.5 รองลงมาร้อยละ 5.2 แสดงความคิดเห็นว่าควรส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งให้ถูกวิธี ร้อยละ 4.3 แสดงความคิดเห็นว่าควรปลูกฝังให้ผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณป่าชายเลนช่วยกันอนุรักษ์ ร้อยละ 3.4 แสดงความคิดเห็นว่า ควรมีผู้เริ่มในการประสานงานระหว่างเกษตรกรกับเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 2.6 แสดงความคิดเห็นว่าเจ้าหน้าที่ควรเข้ามาปลูกป่าในพื้นที่เสื่อมโทรม (ตารางที่ 64)

ตารางที่ 64 ความคิดเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ป่าชายเลน ของกลุ่มตัวอย่างเกษตรกร
ผู้ให้ข้อมูล

ความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่แสดงความคิดเห็น	98	84.5
แสดงความคิดเห็นอื่นๆ	18	15.5
- ขาดผู้ริเริ่มในการประสานงาน	4	3.4
- ให้เจ้าหน้าที่เข้ามาปลูกป่าในพื้นที่ว่างเปล่าเสื่อมโทรม	3	2.6
- ปลูกฝังให้ผู้ที่อาศัยอยู่ในป่าชายเลนช่วยกันอนุรักษ์	5	4.3
- ส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งให้ถูกวิธี	6	5.2
รวม	116	100.0